

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/144/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114232385
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1114232385.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: O. H., narodený dňa XX.X.XXXX, bytom D. X.. Č.. XXXX/X, XXX XX Ž., zastúpeného: JUDr. Štefánia Harciníková, advokátka, so sídlom Saleziánska č. 4, 010 01 Žilina, proti žalovanému: COMETAR, s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 46 716 645, o zaplatenie 12 533,62 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.10.2016, č.k. 10C/150/2015-93, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uložil žalovanému: LIBRI s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 17 054 346 povinnosť zaplatiť žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu 12 533,62 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,75 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.2.2013 do zaplatenia, vo výške 5,75 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.3.2013 do zaplatenia, vo výške 5,50 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.8.2013 do zaplatenia, vo výške 5,50 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.9.2013 do zaplatenia, výške 5,50 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.11.2013 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.12.2013 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.1.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.2.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.3.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.4.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.5.2014 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.6.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.7.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 185,98 eur od 6.8.2014 do zaplatenia, vo výške 5,15 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.9.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.10.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.11.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.12.2014 do zaplatenia, vo výške 5,05 % ročne zo sumy 685,98 eur od 6.1.2015 do zaplatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnej výške.

2. Prisudzujúci výrok právne odôvodnil § 1 písm. a/, § 2, § 3 ods.1,2,3,4, § 5 ods.1,2, § 7, § 8 zákona č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov, § 517 ods.1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“) a vecne tým, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o opodstatnenosti žaloby. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právni predchodcovia strán sporu uzatvorili platný právny úkon - Zmluvu o nájme nebytových priestorov zo dňa 1.8.2002 v písomnej forme (ďalej „Zmluva,“), v ktorej bol dohodnutý účel nájmu a bola dohodnutá výška ako aj splatnosť nájomného a doba trvania nájmu. K zmluve boli uzavreté dva Dodatky - v Dodatku č.

1 žalobca (spolu s ďalšími právnymi nástupcami pôvodného prenajímateľa) s právnym predchodcom žalovaného dohodol zmenu čl. VII Zmluvy s označením nájomné tak, že nájomné za predmet nájmu sa od 1.8.2006 upravuje na sumu 62.000,- Sk za kalendárny mesiac. Zmluvné strany sa dohodli aj na zmene čl. IX Zmluvy tak, že nájomné bude nájomcom platené prenajímateľom v zmluve špecifikovanej sume - žalobcovi a ostatným prenajímateľom v sume každému po 20.666,- Sk. Žalobcom (spolu s ďalšími právnymi nástupcami pôvodného prenajímateľa) a žalovaným (pod iným obchodným menom) bol uzatvorený Dodatok č. 2 k Zmluve, ktorým sa zmenil čl. V Zmluvy - doba nájmu bola dohodnutá na čas neurčitý, s výpovednou lehotou tri mesiace. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca na základe právoplatného osvedčenia vstúpil do práv prenajímateľa a žalovaný na základe právnych udalostí vstúpil do práv a povinností pôvodného nájomcu. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by mu vznikol nárok na platenie nájomného v zmysle ním prezentovaného Dodatku č. 3 k Nájomnej zmluve a v tomto smere neunesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v konaní jednoznačne preukázal, že na základe uzavretej Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 1.8.2002 a jej dodatkov mu vznikol nárok na zaplatenie žalovanej sumy titulom nezaplateného nájomného za žalované obdobie spolu s ročným úrokom z omeškania v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku, nakoľko žalovaný bol povinný nájomné platiť vždy do 5. dňa kalendárneho mesiaca príslušného kalendárneho mesiaca, za ktorý sa nájomne platí (čl. IX, bod 1 Zmluvy) a odo dňa nasledujúceho bol v omeškani so zaplatením jednotlivých súm nájomného.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnej výške, nakoľko žalovaný v konaní úspech nemal.

4. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súd prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods.1 písm. b/ C.s.p.) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok neprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d/ C.s.p.) .Napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, trpí viacerými pochybeniami, ktoré z neho vytvárajú rozhodnutie, ktoré sa prieči zásadám sporového konania, je nepreskúmateľné a v rozpore s dlhodobo ustálenou rozhodovacou praxou súdov a vyšších súdnych autorít. Súd prvej inštancie viedol konanie v rozpore s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. V predmetnej právnej veci sa uskutočnili dve pojednávania, a to dňa 25.5.2016 a 17.10.2016, na ktorom bol o.i. vyhlásený rozsudok. V čase medzi konaniami predmetných pojednávani nadobudol účinnosť nový Civilný sporový poriadok a od 1.7.2016 sa konanie riadi jeho ustanoveniami (§ 470 ods.1 C.s.p.). Touto premisou sa súd prvej inštancie neriadil a niektoré ustanovenia C.s.p. viažuce sa na sporové konanie nevykonal, čím zasiahol do práva žalobcu na spravodlivé súde konanie . Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na § 181 ods.2 C.s.p., na základe ktorého je súd povinný na prvom pojednávaní prezentovať stranám sporu svoj predbežný právny názor na právnu vec, čo v danej veci absolútne opomenul. Obligatórne určenie sporných a nesporných skutkových tvrdení a vymedzenie predmetu dokazovania má zásadný právny význam pre ďalší procesný postup strán v kontradiktórnom sporovom konaní. Najmä z dôvodu udržania spravodlivosti konania je účelné, aby súd ako nezávislý orgán aplikoval ust. § 181 ods.2 C.s.p. v každej jednej veci bez výnimky a opomenutie tejto povinnosti má za dôsledok, že konanie ako aj výsledné rozhodnutie, je poznačené zásadnou nezákonnosťou, svojvôľou súdu a konaním, ktoré je v rozpore s princípmi spravodlivého konania , tak ako je to aktuálne upravené v jeho základnej rovine podľa C.s.p..

5. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť. Tvrdenie žalovaného o tom, že súd prvej inštancie dôsledne nepostupoval podľa § 181 ods.2 C.s.p., pretože na prvom pojednávaní dňa 2.11.2016 opomenul prezentovať vlastný názor na prejednávajúcu vec, čím údajne odobral žalovanému možnosť konať pred súdom a vykonávať návrhy a podania tak, aby bol v spore úspešný, označil za absolútny výmysel odporujúci skutočnému priebehu konania v sporovej veci. Prvé pojednávanie vo veci bolo dňa 17.10.2016 (nie 2.11.2016), na ktorom súd prvej inštancie postupoval náležitým spôsobom. Odvolanie žalovaného je odôvodnené všeobecnými a účelovo vykonštruovanými argumentmi so zámerom, aby žalovaný oddialil vydanie konečného súdneho rozhodnutia o uplatnenom nároku a získal dostatok času na vykonanie majetkových dispozícií tak, aby zmaril jeho uspokojenie.

6. Žalovaný v doručenej replike uviedol, že zotrúva na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 17.10.2016 vyplýva, že súd prvej inštancie si nespĺnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 181 ods.2 C.s.p.. Pokiaľ v podanom odvolaní uviedol deň pojednávania 2. 11.2016, jednalo sa len o administratívnu chybu pri spracovaní textu odvolania.

7. Žalobca v následnom písomnom vyjadrení sa uviedol, že žalovaný ignoruje pojednávanie nariadené na deň 25.5.2016 čo jasne dokazuje jeho zámer čo najviac predĺžovať súdny spor.

8. Dňa 28.8.2017 bolo odvolaciemu súdu doručené oznámenie žalobcu o tom, že žalovaný - obchodná spoločnosť LIBRI s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 17 054 346 bola dňa 9.6.2017 vymazaná z obchodného registra z dôvodu jej zlúčenia so spoločnosťou COMETAR, s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 46 716 645. Na základe uvedenej skutočnosti žalobca žiadal, aby sa v tomto súdnom konaní pokračovalo s právnym nástupcom žalovaného, ktorým je spoločnosť COMETAR, s.r.o..

9. Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 14.9.2017, č.k. 7 Co/144/2017-243 podľa ust. § 64, § 65 ods.1,2,3 C.s.p. rozhodol, že v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Co/144/2017 sa pokračuje namiesto žalovaného: LIBRI s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 17 054 346 s jeho právnym nástupcom spoločnosťou: COMETAR, s.r.o., so sídlom Betliarska 12, Bratislava, IČO: 46 716 645.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

11. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistiac v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.), sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi rozsudku prvoinštančného súdu, v ktorom dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) vzťahujúcimi sa k prijatému výroku týkajúceho sa veci samej.

12. V súvislosti so žalovaným podaným opravným prostriedkom odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie preskúmal len v rozsahu odvolacích dôvodov žalovaného obsiahnutých v podanom odvolaní a v záujme riadneho vysporiadania sa s nimi uvádza nasledovné.

13. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom

omye konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004). Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je k námietkam žalovaného o nedostatku riadneho odôvodnenia možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia uvedeným požiadavkám vyhovuje a odvolacie námietky žalovaného podľa ust. § 365 ods.1 písm. d/ C.s.p. sú v tomto smere nedôvodné a nepodložené.

14. Odvolateľ ďalej svoje odvolanie vymedzil odvolacím dôvodom v zmysle ustanovenia § 365 ods.1 písm. b/ C.s.p. a to, že mu súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu dochádza, ak súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva.

15. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jeho práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

16. Z obsahu odvolania vyplýva, že základom argumentácie odvolateľa o porušení jeho procesných práv je jeho tvrdenie o tom, že súd prvej inštancie opomenul v priebehu pojednávania nariadeného na deň 17.10.2016 aplikovať ust. § 181 ods.2 C.s.p., t.j. povinnosť na prvom pojednávaní prezentovať stranám sporu svoj predbežný právny názor na právnu vec.

17. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

19. Podľa § 181 ods.2 C.s.p. po úkonoch podľa ods.1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

20. Podľa § 118 ods.2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej „O.s.p.“) po vykonaní úkonov podľa ods.1 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

21. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie na prejednanie veci nariadil na deň 25.5.2016 v poradí prvé pojednávanie, v priebehu ktorého podľa v tom čase platného ust. § 118 O.s.p. uviedol, ktoré „ právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhovaných dôkazov súd vykoná, resp. ktoré dôkazy nevykoná“. Uznesením vyhláseným v priebehu tohto pojednávania odročil pojednávanie na termín 17.10.2016. Zo zápisnice z pojednávania nariadeného na deň 17.10.2016 vyplýva, že súd

prvej inštancie zistil prítomnosť strán, podľa § 180 C.s.p. rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu a štatutárneho zástupcu žalovaného, vypočul právnych zástupcov strán, v zmysle § 154 C.s.p. poučil prítomných o tom, že prostriedky procesného útoku a procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, po zhrnutí návrhov a vyjadrenia sa k dokazovaniu stranami (§ 182 C.s.p.) uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

22. Vychádzajúc z uvedenej chronológie úkonov súdu prvej inštancie odvolací súd konštatuje nedôvodnosť námietky žalovaného o tom, že mu súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Poukazuje na to, že povinnosť uvedenú v ust. § 118 ods.2 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016, resp. v § 181 ods.2 C.s.p. v znení účinnom od 1.7.2016, si súd splní tým, že s predmetnými závermi oboznámi osoby prítomné na prvom pojednávaní. Odvolateľovi dáva do pozornosti, že pokiaľ dôjde po prejednaní veci k odročeniu pojednávania, na ďalšom pojednávaní už súd dané skutočnosti stranám a ich zástupcom neoznamuje; uvedené platí aj vo vzťahu k osobám, v ktorých neprítomnosti sa konalo prvé pojednávanie. Pokiaľ v posudzovanom prípade súd prvej inštancie na prvom pojednávaní dňa 25.5.2016, ktoré prebehlo v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu (predvolanie na pojednávanie im bolo riadne doručené a z neúčasti na nariadenom pojednávaní sa riadne neospravedlnili) postupoval v súlade s v tom čase platným ust. § 118 ods.2 O.s.p., nie je akýkoľvek zákonný dôvod od neho vyžadovať, aby na odročenom pojednávaní opakovane pristúpil k opakovanej realizácii týchto úkonov. Žalovaným tvrdenú povinnosť súdu prvej inštancie nie je možné odvodiť ani zo zmeny procesnej úpravy účinnej od 1.7.2016, keď z ust. § 181 ods.2 C.s.p. v spojení s prechodnými ust. § 470 C.s.p. nevyplýva povinnosť súdu prvej inštancie si splniť povinnosť uloženú mu v ust. § 181 ods.2 C.s.p. v každom konaní začatom pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

23. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 378 ods.1,2 C.s.p., vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania (nenapadnutého odvolacími dôvodmi) ako vecne a právne správny potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).